

Vinter 1917

SENDER

Johanne Christine Larsen

RECIPIENT

Astrid Warberg-Goldschmidt

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Brevet er kun dateret 1917. Astrid/Dis venter barn med Jørgen/Buf Schou, og dette barn blev født 3. juli 1917. Det er vinter og koldt, fremgår det af brevet.

General comment:

Astrid/Dis Warberg-Goldschmidt ventede barn med 19årige Jørgen/Buf Schou. Astrid havde to børn, Ina og Adam, med Alfred Goldschmidt, som hun ikke var skilt fra, da Jørgen og hun indledte et forhold. Deres fælles barn, Janna, blev født 3. juli 1917. Astrid flyttede til København, og Ina og Adam blev hos deres far i Malmø.

"Tante" kan være flere forskellige personer.

Lille Mand er muligvis Johanne/Junge C. Larsens yngste søn, Martin/Manse Warberg Larsen, som blev født 25. marts 1915.

Stramonium: Pigæble er en lægeplante. Bestøves af natsværmere. 1,2 meter høj. 1-årig. Selvsår. Pigæble er meget giftig, er dødelig i større doser, og virker i mindre doser bedøvende og lindrende. Denne lægeplante anvendes muligvis stadig som middel mod astma, idet røgen fra de tørrede blade lindrer astmaanfald ved sin bedøvende virkning.

Mentioned people:

Thora Branner

Alhed Larsen

Christine Mackie

Ellen Sawyer

Janna Schou

Jørgen Schou

Laura Warberg

Martin Warberg Larsen

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB0604

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warbeg Petersen

TRANSCRIPTION

Kære lille Dis!

I Dag havde jeg netop samlet mig sammen til at faa det Bælte ledt frem eller rettere de to, for jeg havde et til liggende som jeg en Gang har faaet af Christine Maaske du paa et senere Stadium kan bruge det. De laa begge mellem Børnetøjet, nok saa ordentligt, det havde jeg ikke været sikker paa. Derved saa jeg med det samme, at her er evig nok af Lister og Navlebind, Trøjer og Skjorter samt alt til Vugge henhørende, men saa mangler du altsaa Bleer og Svøb og Underlag. –

Ja jeg vidste egentlig godt, at Mor vidste det, da jeg sidst skrev, men jeg fik saa brat sat Punktum paa, at jeg ikke naaede at omtale det og brød mig heller ikke særlig om det, du var jo à jour gennem Tante. Ja Dis, Mor har jo paa saa mange Omraader kun et Barns elementære Udvikling, det er jo Mangel paa Udvikling, naar hun tager det som hun gør, men tænk hvor Mor er kunstig til at svinge; da jeg i Formiddags i Telefonen fortalte hende, at du var saa daarlig, begyndte Mor virkelig at tale om at faa dig herover for at passe dig -hvilket jeg jo øjeblikkelig stemplede som umuligt og lidt bittert betegnede som alt for stort et Offer af Mor. Men tænk alligevel! Selv om det kun var en Flyveidé! Se, da løb Mors gode Hjærte af med hende og tror du ikke snarere at Vreden er et Udslag af, at saadan maa det nu en Gang være – der er sket en Forbrydelse og den maa straffes. Aa, saa elementært, men ikke i og for sig ondt eller haardhjærtet. Og Elle, ja jeg har da egentlig ikke hørt hende tale andet end godt om dig, men hun kan jo nok sommetider være lidt for unødigt diplomatisk overfor Mor; saa du kan tro, det har kun været lidt misforstaaet Iver. I det hele taget har baade Alhed og Elle over for Mor kun gaaet ud paa at bidrage til at Mor kom saa let over det som muligt og det kan vel undskylde hvis der har været lidt Usikkerhed over deres Udtalelser. Alhed har vist sig helt igennem forstaaende og god og jeg tror absolut ikke at den Udtalele kan passe at jeg skulde være den eneste som tager flinkt paa det – jeg som dog har talt mere og [”og” overstreget] med Alhed og Elle og faaet mere deres egentlige Mening at vist har ikke den Opfattelse som Mor, saa du kan tro det har mest været for retfærdiggøre sin Iver ved Hjælp af Meningsfæller. Men for øvrigt lille Dis, der er ikke ret mange Mennesker saa forstaaende og overbærende med Menneskenes forskellige Foreteelser som du er; det er en Egenskab jeg altid har prist dig for, men der er nu ikke ret mange som har den; men nu maa du se at udstrække din Forstaaelse ogsaa til det, der nu møder dig og være overbærende mod dem, der er dydig (eller udydig) foragede. Vilde dog for Ex Mor være det Menneske som hun er, hvis hun ikke i første Omgang følte Vrede og kun

Vrede, men du ved jo, at det gaar over igen og affødes saa af Mors sædvanlige Godhed og Hjælpsomhed. Mærkeligere er det at Tutte ikke ser til dig, det maa jeg sige forbavsede ogsaa mig meget, for Tutte er da ellers saa god, men saa megen "hæderlig" Omgang gør vel ogsaa, at man tilsidst kommer til at se lidt generende hæderlig paa Tilværelsen. Naa, at alt det bider, kan jeg jo alligevel saa uhyre godt forstaa, jeg vil bare saa nødig have at du skal se det værre, end det i Virkeligheden er; at Buf i alt dette viser sig din Tillid fuldt ud værdig – ja maaske større og bedre end du havde tænkt dig, maa jo dog alligevel saa langt opveje alt det andet; havde det glippet, lille Dis, saa havde der først for Alvor været Nød paa Færde for dig.

Næste Dag Jeg har nu læst igennem, hvad jeg skrev i Gaar og ser at jeg ikke tilstrækkelig nok har demteret Mors udtalelser om "at jeg skulde være den eneste" o.s.v. Mor har f. Ex selv fortalt mig at Alhed overfor Mor selv havde udtalt, at hun var kommen til at holde mere af dig, siden dette, fordi hun syntes, du tog det saa godt – ikke letsindigt – og at hun [Formodentlig mangler her dele af brevet, idet det synes at være uafsluttet].

[Skrevet på tværs øverst s1:]

Ja sikken modbydelig Vinter! Lille Mand kan ikke komme ud og er bleg og sløj. Og Ildebrændsel! Du godeste Gud 100 Kr om Md. har vi brugt. Naa nu ikke mere. Skriv nu snart igen, jeg længes meget efter at høre hvordan det gaar og det gør Mor selvfølgelig ogsaa, selv om hun ikke vil være ved det.

Altsaa vi ["vi" overstreget] Stramonium

Tusind Hilsner din Junge

Også til Buf!! (1917)

Ja ikke med
lydel. Nutter!
delt. Man kan
ikke komme
i en bleg og
og det er
den gode Gud
100 Kr. an
han vi brødt.
Naa vi ikke
mere. Skriv
mand igen, jo
langes meget
efter at høre
hvordan det gaa
og det går. Men vel
faldt, og saa, vel
om hun ikke vil
være vel det.
Aetha
Stramonium
Tunius Helene
din
Gode til Brug!! (1917)

Skære lille dis!
I dag har vi netop samlet mig
sammen til at faa det Balle
ledt frem eller restene de to,
for j' haardt et til liggende sønj
en Gang har faaet af Christine
maaske du paa et senere Sta-
dium kan bruge det. De laa be-
gynnelig Bismetøjet, naar saa ordent-
ligt, det haardt j' ikke naaet
ikke paa. Deivet saa j' med det
sammen, at her er evig sarak af
dister og Naalebind, Trøjer og Skjorte
samt alt til Dugg henhørende,
men saa mangler du altsaa
Bleer og Svøb og Underlag.
Ja j' vidste egentlig godt, at Man
vidste det, da j' sidst skrev, men j'
fik saa brat sat Slutning paa,
at j' ikke naaede at anbefale det
og eris om heller ikke vidt om
det, du var jo i jæn gemme
Tante. Ja dis, Men her jo paa saa
mange Buraader kun et Barnes
elementare Udvikling, det er jo
manglende paa Udvikling, naar liden

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Tage det som him gj, men
fænk hvor en Mor kunste til at
virne; da j's Formiddag i
Telefonen fortælle herude, at du
var saa daarl, begynte Mor
næst at tale om at faa di
herude. In at passe di - men
j's tjellikkeli stemplet som
umueligt og litt bittert her
benedt var ael for stort et
offen af Mor. Men tank alle
Selskaber det kæn var en Hymne
H, da lde Mor got Hjelpe af
mest herud og tror du ikke Marie
at Vreden er et Udslag af et
saadan suda det nu en Sam-
vare - den er sket en Fribryd-
og, der maas skuffe, da, ska
elementet, men ikke i og for
sig ondt eller haardlydelt.
Og Elle, ja, kan da egentl
ikke høit herud tale tanket
er et godt om di, men kæn
kan j's nat salmetiden, men
litt for unutz diplomatisk
overfor Mor, saa du kan tro, det
had kæn været litt unutz
staaet Lov. I det hele tagt
har haat Allet og Elle over
for Mor kæn gaet ut paa et

bidrag til at Mor kan saa
det over det som smelt og det
kan vel undskyldt, men de ha
været litt Usikkerhed, og den
Udtalelse. Allet har vist sig
heel igennem fortaent og got
og j's tho absolut ikke at den
Udtalelse kan passe at j's kæn
vare den eneste som tager flink
paa det - j's kan dog har taet
mere og mest Allet og Elle
og faaet mere deres egentlig
Menin, at vid har ikke den
Opfattede som Mor, saa den
kan tro det har mest været for
selfandi gon sin Vret, met Hjælp
af Mening, fælle. Men for-
gort till di, der er ikke det
mange Minneske saa for
staaent og overbærent mot
Menneskene forkeelt. For-
keelt som du er. Det er en
Egenskab j's allit kan prind di
for, men der er nu ikke det
mange som kan den, Men
maas du se at udstrækket
forstaaelse ogsaa til det, der
nu vider dig og vider over-
bærent mot dem, der er
dydig (eller udydig) forargel.
Vilde dog for og Mor vadede

BB0604

Mer mærke som him er, hvis
him ikke i første Afgang
gjorte Vrede og him Vrede;
men du vet jo, at det gaa
over igen og aflades saa af Mor
sadvantige Gødhet og Hjælpsom-
het. Mærkeligere er det at Tutte
ikke ser til dig, det maa jo
sige forbaund og saa mig meget
for Tutte er da eller saa godt, men
saa mig en "hæderlig" Afgang
og vel ogsaa at man til sidst
kammer til at se lidt generet
hæderlig paa Tilværelse.
Noa, at aalt det liden, kan jo
jo alligevel saa vilige godt
forstaa, jo vil bare saa rigtig
have det du skal se det
værrer, end det i Vinkeligheden er.
at Bus i aalt dette viser sig
din Tillid fuld ud vordig-
ja maake Støve og bedre er
du har tankt dig, men jo dog
alligevel saa langt og veje aalt
aalt andet; havde det glippede
lille din saa har den først jollen
noet Nit paa Færd for dig
Noet Dog jo har nu last igennem, hvor
jo skrev i Haan og se at jo ikke til, trækkelig
Prok har demendest Mor Udvalde om
at jo skuek var den eneste o. o. o. Mor har jo
selv fortalt mig at aalt overfor Mor selv har
udlaet, at him var kammer til at holde
mere af dig, siden dette fordi him synder
du tog det saa godt ikelebrudist. og at him